

objektach, dokonywane ze środków określonych w § 3 ust. 2, nie mogą przekraczać:

- a) sumy należnej wynajmującemu lub wydzierżawiającemu z tytułu czynszu do końca okresu umowy, jeżeli spółdzielnia wykonuje kapitalne remonty zastępczo,
- b) różnicy między czynszem według pełnych stawek a czynszem przypadającym wynajmującemu lub wydzierżawiającemu obiekt, według umowy obliczonej do końca okresu umownego, jeżeli spółdzielnia przejmuje na siebie obowiązek wykonywania kapitalnych remontów w zamian za obniżenie stawek czynszowych.

II. Finansowanie kapitalnych remontów w obiektach użytkowanych przez jednostki spółdzielcze na podstawie przydziałów jednostek administracji państwowej lub zawartych z nimi umów.

§ 6. W odniesieniu do obiektów stanowiących własność Państwa spółdzielnie zawierające umowy z jednostkami administracji państwowej na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe, wynajmowane przez jednostki administracji państwowej oraz instytucje i przedsiębiorstwa uspołecznione (Monitor Polski Nr A-77, poz. 889), powinny w zasadzie wprowadzać do umów postanowienia ustalające, że kapitalne remonty obciążają jednostki administrujące obiektem. W przypadkach, gdy spółdzielnie przejmuje na siebie obowiązek dokonywania kapitalnych remontów w zamian za obniżenie stawek

czynszowych, przepisy § 4 ust. 1 i 2 i § 5 mają zastosowanie również do tego rodzaju obiektów.

§ 7. 1. Spółdzielnie, użytkujące przydzielone przez jednostki administracji państwowej obiekty nieodpłatnie, obowiązane są przeprowadzać amortyzację tych obiektów według tych samych zasad jak amortyzację dla obiektów własnych. W związku z tym spółdzielnie powinny w porozumieniu z jednostką administracji państwowej, która dokonała przydziału, ustalić wartość przydzielonych obiektów i wartość tę wykazywać pozabilansowo oraz przeprowadzać od tej wartości odpisy amortyzacyjne na zasadach ogólnych. Amortyzacja tych obiektów ulega podziałowi z przeznaczeniem na sfinansowanie inwestycji i kapitalnych remontów w takiej wysokości, w jakiej podział byłby przewidziany według przynależności danej spółdzielni do odpowiedniej gałęzi gospodarki narodowej, gdyby dana spółdzielnia była przedsiębiorstwem państwowym. Stosownie do dokonanego podziału spółdzielnie zobowiązane są przelać część amortyzacji przeznaczonej na sfinansowanie inwestycji do budżetu Państwa, część zaś amortyzacji przeznaczonej na sfinansowanie kapitalnych remontów — na swój właściwy rachunek amortyzacji.

2. Finansowanie kapitalnych remontów w obiektach, o których mowa w ust. 1, odbywać się będzie z właściwego rachunku amortyzacji w ramach zatwierdzonego planu kapitalnych remontów.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

669

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 maja 1951 r.

w sprawie rozliczeń różnic wyrównawczych (budżetowych) w państwowych przedsiębiorstwach skupu.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu dokonywania rozliczeń różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu, o których mowa w § 46 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw państwowych, objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr A-55, poz. 630), zarządy państwowych przedsiębiorstw skupu otworzą w Narodowym Banku Polskim rachunek pod nazwą „Rachunek rozliczeń różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu“, zwany w dalszym ciągu zarządzenia „rachunkiem rozliczeń“, w celu rozliczania dodatnich i ujemnych różnic wyrównawczych (budżetowych).

§ 2. Jednostki operatywne przedsiębiorstw, działające na wewnętrznym pełnym rozrachunku gospodarczym, zwane w dalszym ciągu „jednostkami“, obowiązane są sporządzać i przysyłać zarządom przedsiębiorstw, właściwym organom finansowym oraz oddziałom Narodowego Banku Polskiego wyliczenia dodatnich i ujemnych różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu w terminie 10 dni po upływie połowy miesiąca i w tym samym terminie przekazywać zaliczkowo salda różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu na rachunek rozliczeń.

§ 3. Zarządy przedsiębiorstw pokrywają z rachunku rozliczeń ujemne faktyczne różnice wyrównawcze (budżetowe) przelewem na rachunki operacyjne jednostek w terminie 12 dni po upływie połowy miesiąca za

ubiegły okres półmiesięczny.

§ 4. W przypadku nieodprowadzenia w terminie przez jednostki sald różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu na rachunek rozliczeń oddziały Narodowego Banku Polskiego finansujące dane jednostki dokonują we własnym zakresie lub na wniosek zarządu przedsiębiorstwa przelewu na rachunek rozliczeń 1/24 rocznych względnie 1/6 kwartalnych zaplanowanych sald różnic wyrównawczych (budżetowych) w ciężar rachunków operacyjnych tych jednostek.

§ 5. Ostateczne rozliczenia powinny być dokonane w terminie 5 dni po sporządzeniu kwartalnych sprawozdań rachunkowych. W tym terminie jednostki powinny, niezależnie od przedłożenia ostatecznego rozliczenia, przelać ostateczne saldo różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu. Ostateczne rozliczenie ujemnych sald różnic wyrównawczych (budżetowych) powinno nastąpić z zachowaniem przepisów § 8.

§ 6. Zarządy przedsiębiorstw przelewają z rachunku rozliczeń w terminie 13 dni po upływie każdej połowy miesiąca każdorazowe saldo rachunku rozliczeń do budżetu Państwa na rachunek dochodów budżetowych właściwych terytorialnie wydziałów finansowych prezydium wojewódzkich rad narodowych (Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 7. 1. Na rachunek rozliczeń przelewane będą w 10 dni po upływie każdej połowy miesiąca za ubiegły okres półmiesięczny przewidziane w budżecie dotacje na pokrycie ujemnych różnic wyrównawczych (budżetowych) w wysokości 1/6 planowanej dotacji na dany kwartał.

2. Przelew dotacji budżetowych na rachunek rozliczeń dokonywany będzie w ramach kredytów otwieranych na okres kwartalny przez Ministra Finansów na wniosek właściwej władzy naczelnej.

§ 8. Pokrycie nie zaplanowanych i ponadplanowych ujemnych różnic wyrównawczych (budżetowych) może nastąpić tylko za zgodą Ministra Finansów.

§ 9. Zarządy przedsiębiorstw obowiązane są przysłać Ministerstwu Finansów oraz właściwemu organowi finansowemu w terminie 15 dni po upływie połowy

miesiąca sprawozdanie z obrotów na rachunku rozliczeń według wzoru, który ustali Minister Finansów.

§ 10. Przepisy niniejszego zarządzenia nie dotyczą Centrali Odpadków Użytkowych, która nie rozlicza różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu.

§ 11. Przepisy sprzeczne z niniejszym zarządzeniem tracą moc obowiązującą.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

670

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 maja 1951 r.

w sprawie poboru w drodze inkasa podatku od lokali w nieruchomościach pozostających pod zarządem władz i przedsiębiorstw wojskowych.

Na podstawie § 3 ust. 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezydium miejskich i gminnych rad narodowych dokonują wymiaru podatku od lokali w nieruchomościach pozostających pod zarządem władz wojskowych w kwotach globalnych, obejmujących podatek od lokali przypadający łącznie od lokali we wszystkich tych nieruchomościach, położonych na terenie objętym zakresem działania danej rady narodowej.

2. Na terenie m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz miast liczących ponad 100.000 mieszkańców właściwymi rzeczowo w sprawach wymienionych w ust. 1 są do czasu utworzenia dzielnicowych rad narodowych — prezydium rad narodowych tych miast.

3. Prezydium rad narodowych wymienione w ust. 1 i 2 dokonują wymiaru podatku od lokali na podstawie deklaracji podatkowej, złożonej przez władze wojskowe określone w oddzielnym zarządzeniu Ministra Obrony Narodowej.

4. Władze wojskowe wymienione w ust. 3 składają prezydium właściwych rad narodowych deklarację podatkową według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

5. Deklaracje, o której mowa w ust. 4, władze wojskowe składają w dwóch egzemplarzach w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku podatkowego, a na rok podatkowy 1951 — w terminie do dnia 30 czerwca 1951 r.

§ 2. 1. Po dokonaniu wymiaru podatku od lokali organa finansowe prezydium rad narodowych zwracają jeden egzemplarz deklaracji podatkowej władzom wojskowym.

2. Ustalone w drodze wymiaru przez organa finansowe prezydium rad narodowych globalne kwoty podatku od lokali władze wojskowe dzielą pomiędzy poszczególnych podatników podatku od lokali na podstawie prowadzonych przez te władze wykazów podatników.

3. O dokonanej podziale podatku od lokali władze wojskowe zawiadamiają podatników tego podatku w sposób przewidziany dla doręczenia zawiadomień w przepisach wojskowych.

4. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 3, zastępują doręczenie decyzji organu finansowego prezydium rady narodowej w sprawie wymiaru podatku od lokali.

§ 3. 1. Poboru podatku od lokali w nieruchomościach

pozostających pod zarządem władz wojskowych dokonują inkasenci wyznaczeni przez władze wojskowe (§ 1 ust. 3).

2. Za pobór podatku od lokali w drodze inkasa inkasentom wymienionym w ust. 1 przysługuje wynagrodzenie przewidziane w § 5 powołanego na wstępie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r.

§ 4. Pobrane kwoty z tytułu podatku od lokali inkasenci wpłacają na rachunek właściwych władz wojskowych w sposób i w terminach określonych w przepisach wojskowych.

§ 5. 1. Władze wojskowe dokonują wpłaty (przelewu) podatku od lokali na rachunek organu finansowego prezydium właściwej rady narodowej raz na kwartał w terminie do dnia 20 każdego miesiąca po upływie kwartału w wysokości kwoty odpowiadającej 1/4 kwoty globalnej wymiaru dokonanej przez organ finansowy prezydium rady narodowej, pomniejszonej o kwotę wynagrodzenia inkasentów, składając jednocześnie zawiadomienie o dokonanej wpłacie (przelewie) i wysokości potrąconych kwot z tytułu wynagrodzenia inkasentów.

2. W terminie wymienionym w ust. 1 władze wojskowe składają organowi finansowemu zawiadomienie o zmianach, które zaszły w ubiegłym kwartale w stanie użytkowania nieruchomości celem dokonania sprostowania wymiaru. W zawiadomieniu tym władze wojskowe podają w kwotach globalnych zarówno zmniejszenie podstawy wymiaru podatku od lokali z powodu nieużytkowania lokali jak i zwiększenie tej podstawy w związku z użytkowaniem nowych lokali.

§ 6. Wykazy podatników zamieszkałych w nieruchomościach wymienionych w § 1 ust. 1, ewidencję pobranych kwot podatku od lokali od poszczególnych podatników tego podatku oraz inne dokumenty w sprawie podatku od lokali sporządzają i przechowują władze wojskowe.

§ 7. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia mają zastosowanie również w sprawach wymiaru i poboru w drodze inkasa podatku od lokali, przypadającego od lokali zajmowanych przez podatników tego podatku w nieruchomościach pozostających pod zarządem przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Zarządzenie Ministra Obrony Narodowej (§ 1 ust. 3) ustali władze przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1, właściwe w sprawach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski